

ANNEX

SUMARI

1. Diari de camp.
2. Calendari del curs PQPI cedit per la Fundació ASTRID-21
3. Exemple de material didàctic d'habilitats socials del PQPI cedit per la Fundació ASTRID-21 .
4. Material didàctic (fitxes) del projecte educatiu "Les habilitats comunicatives una eina bàsica per a la vida en societat."
5. Joc didàctic (taulell i fitxes)
6. Activitats d'avaluació inicial (què en sè?)
7. Activitats d'avaluació final (què en sè ara?)
8. Transcripcions de les escenes del teatro foro.
9. Transcripcions de les reflexions de les escenes.

1. Diari de camp.

(mirar document diari de camp)

2. Calendari del curs PQPI cedit per la Fundació ASTRID-21

PROGRAMACIÓ SETMANAL PQPI

SETMANA DEL _____ AL _____ DE _____ DE 2012

	DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES
9-10:00	OSA Codi act:	IDT Codi act:	OSA Codi act:	ROB (G1) Codi act: MATES(G2) Codi act:	OSA (DE 9-10:30) Codi act:
10:00-11:00				MATES(G1) Codi act: ROB (G2) Codi act:	
11:00-11:30	ESMORZAR	ESMORZAR	ESMORZAR	ESMORZAR	ESMORZAR (10:30-11)
11:30-13:00	IDT Codi act:	ROA Codi act:	TRI Codi act:	HHSS Codi act:	ROA (DE 11:00-12:00) Codi act:
13:00-14:30	ROA (QUINZENAL) Codi act:	TRI Codi act:	ROB Codi act:	SA/AI (FINS LES 14:00) Codi act:	TRI (12:00-13:00) Codi act:
	ROB (QUINZENAL) Codi act:				TUTORIES GRUPALS (DE 13:00-14:00)

“Els cursos són subvencionats –o cofinançats- pel SOC i el Fons Social Europeu”

3. Exemple de material didàctic d'habilitats socials del PQPI cedit per la Fundació ASTRID-21 .

HABILITATS SOCIALS:

QUÈ SÓN LES EMOCIONS?

Les **emocions** són una reacció afectiva, intensa i breu cap a una situació inesperada.

A més, les emocions i reaccions emocionals són necessàries per a viure, ja que ens ajuden a actuar d'una manera o d'una altra.

Per exemple: si estem en un lloc (cine, casa, escola, etc.) i comença un gran incendi la vostra reacció emocional serà sortir corrent d'allà.

Heu de saber també que les emocions tenen reaccions fisiològiques (físiques): suor a les mans, tremolors, mal d'estómac, que les galtes se'ns posin vermelles....

Per exemple, si parlem de la por. Sentim un renou quan estem sols a casa, el so sembla estrany i perillós per nosaltres. Ràpidament, tenim la cara de por, el ritme, la respiració i el batec del cor s'acceleren i el cos queda immòbil. Ens sentim atrapats per la por. Què fem?

- Anem a veure que passa, què és el que fa aquest soroll, i per tant ens enfrontem a la por.
- Ens amaguem, o anem a casa dels veïns a demanar ajuda, per tant evitem la por.

TIPUS D'EMOCIONS:

Ha que quedar clar que és molt normal sentir tot tipus d'emocions.

Per classificar les emocions ho hem fer segons el que sentim:

- Si les emocions ens fan sentir bé, seran agradables
- Si les emocions ens fan sentir malament seran desagradables

Així doncs:

"Els cursos són subvencionats –o cofinançats- pel SOC i el Fons Social Europeu"

Les emocions que siguin **AGRADABLES** les anomenarem **EMOCIONS POSITIVES**, i les emocions que ens resultin **DESAGRADABLES** els hi direm **EMOCIONS NEGATIVES**.

EMOCIONS POSITIVES (AGRADABLES)	EMOCIONS NEGATIVES (DESAGRADABLES)
ALEGRIA	IRA
AMOR	POR
FELICITAT	FÀSTIC
HUMOR	TRISTESA
	VERGONYA

De totes maneres, cal dir que no totes les emocions les podem classificar com positives o negatives, sinó que hi haurà emocions que podran estar a tots dos grups. Quan Això passa direm que són **EMOCIONS AMBIGÜES**.

Les emocions ambigües són:

SORPRESA

ESPERANÇA

COMPASSIÓ

Existeix un últim tipus d'emocions, que es diuen **EMOCIONS ESTÈTIQUES** i que són totes aquelles emocions que sentim al veure una imatge, una determinada situació, etc.

Per exemple: Si anem pel carrer i veiem un accident, l'emoció que tindrem en aquell moment serà de tristesa al saber que a una persona li ha passat alguna cosa dolenta.

Un altre exemple seria quan anem a un museu i observem els quadres, ja que si veiem una imatge d'una situació agradable provoca que estiguem contents.

ACTIVITATS:

1.- Identifica les emocions i els estats d'ànim de les diferents persones que apareixen a les fotografies que hi ha a continuació:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

Que creus que els hi ha passat a aquestes persones per a que reaccionin així?

1.
.....

2.
.....

3.
.....

4.
.....

5.
.....

6.
.....

2.-Llegeix les següents situacions i digues quina reacció emocional tindries:

És dissabte a la nit i t'ha tocat quedar-te sol a casa perquè els pares han sortit a sopar a fora. Per passar l'estona, has decidit mirar una pel·lícula de fantasmes que t'han deixat. De sobte, escoltes un soroll estrany que ve de la cuina.

.....
.....
.....

Avui és el dia del teu aniversari i tornes de l'escola trist perquè sembla que ningú s'ha recordat de felicitar-te. Però, quan arribes a casa i obres la porta et trobes que tots estan allà, ja que t'han preparat una gran festa poder-ho celebrar tots junts.

.....
.....
.....

Ara per parelles, escolliu una de les reaccions emocionals que apareixen a continuació i inventeu una situació en la que s'hi vegi reflexada.

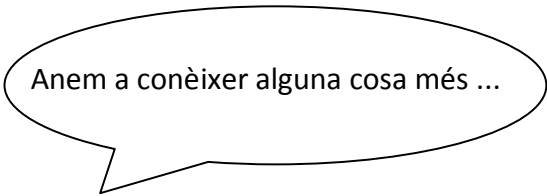
.....
.....
.....

4. Material didàctic (fitxes) del projecte educatiu “Les habilitats comunicatives una eina bàsica per a la vida en societat.”

Nom:

Data:.....

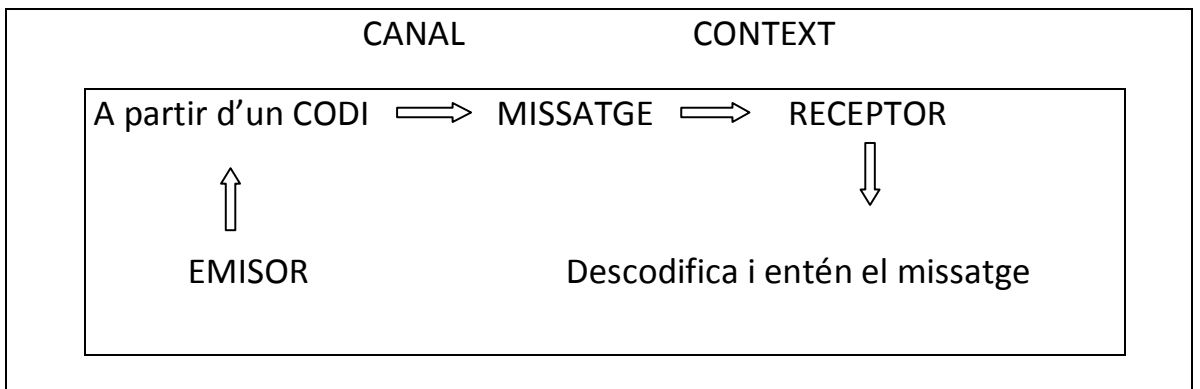
LA COMUNICACIÓ

La comunicació és l'intercanvi d'informació entre subjectes i/o objectes, entre emissor i receptor.

Perquè hi hagi comunicació hi ha d'haver un conjunt d'elements que són:

1. **L'emissor:** aquell que transmet el missatge.
2. **Receptor:** aquell que rep el missatge.
3. **Missatge:** és el contingut del que es vol transmetre, és la informació.
4. **Codi:** llenguatge que s'utilitza (paraules, gestos, símbols,...)
5. **Canal:** és el medi i/o el mitjà per on s'emet el missatge.
6. **Context:** situació en la que es produeix la comunicació.

1. Escriu a sota de cada il·lustració l'element de la comunicació al qual representa.

.....

.....

.....

坐头教
似插她
观珍打
音珠粉
出放便
佛豪梳
堂光妆

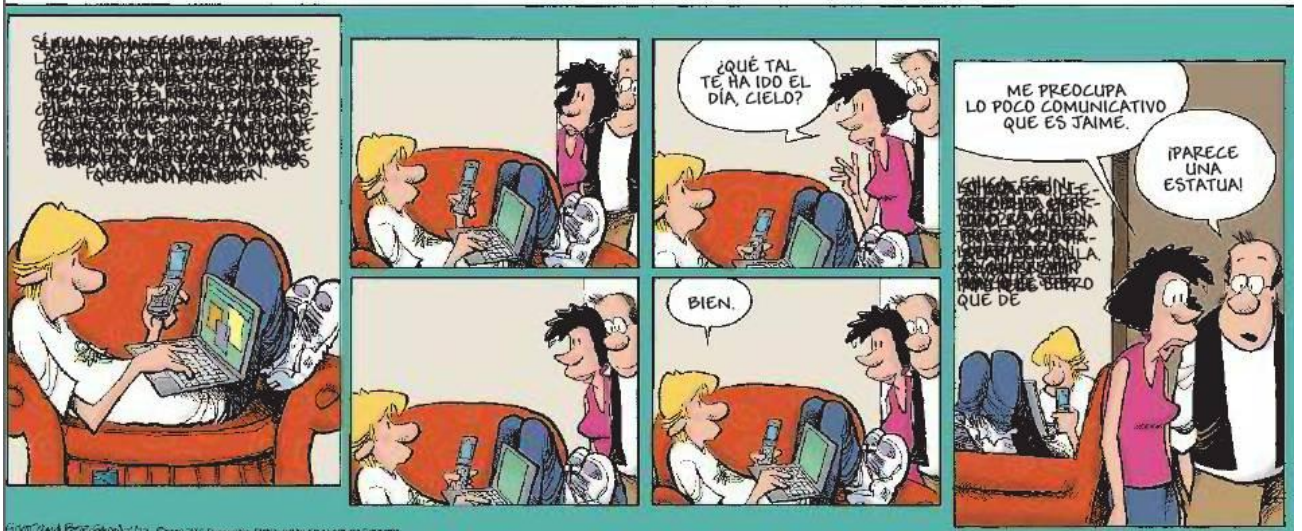
.....

.....

2. Anomena els diferents elements de la comunicació que hi ha en aquestes situacions:

- El pare de la Maria d'un crit li diu: Maria vine aquí !
- El Joan mira el documental que fan a TV3.
- El Pere llegeix el correu electrònic que li ha enviat la Marta.

- La Raquel va conduint el seu cotxe i de sobte veu una senyal i para.

3. Estàs d'acord amb la mare del Jaime, quan diu què el seu fill és poc comunicatiu? Per què ?

.....

.....

.....

4. Creus que només ens podem comunicar parlant?

.....

.....

5. Pensa 3 situacions on hi hagi comunicació i que el canal sigui diferent en cadascuna:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Per comunicar-nos, utilitzem diferents estils:

ESTIL AGRESSIU: Es centra només en el seu interès propi, sense tenir en compte els sentiments ni pensaments dels altres. Fa ús de l'acusació, l'amenaça, l'insult, la desqualificació...

Avantatges: Els altres no estan per sobre nostre. Ens imposem nosaltres.

Inconvenients: Els altres no ens aprecien.

ESTIL PASSIU: Fa el que els altres volen, encara que no sigui el que vulgui fer realment, per tant, dóna prioritat als desigs dels altres encara que s'oposin als seus. Deixa que els altres imposin el seu criteri, el que pensen, sense tenir en compte el que un mateix vol fer o creu que ha de fer.

Avantatges: Els altres ens accepten i no ens rebutgen (si més no, aparentment).

Inconvenients: Els altres se n'aprofiten i nosaltres ens sentim malament per no haver estat prou valents a l'hora de defensar el nostre criteri.

ESTIL ASSERTIU: Es centra en els interessos d'un mateix, respectant alhora els dels altres. Es defensa i es manté el criteri propi, acceptant i respectant al mateix temps el fet que els altres puguin pensar o actuar de manera diferent. Canvia la seva opinió quan s'adona que està equivocat i accepta els seus errors.

Avantatges: Ens sentim bé amb nosaltres mateixos, i a la llarga els altres ens respectaran i valoraran més que no pas si ens relacionem amb ells d'una manera passiva o agressiva.

Inconvenients: Requereix que adoptem una determinada actitud i tenir algunes habilitats que potser no tenim, però que es poden aprendre. Per tant, podem dir que no té inconvenients.

MODEL AGRESSIU

Què fa?	Què pensa?	Què sent?
<ul style="list-style-type: none">- To de veu alt .- Parla contant .- Interrupcions .- Utilització d'insults o amenaces.- Contacte ocular retardor .- Cara i mans tenses.- Postura que envaeix l'espai de l'altre .- Tendència al contratac.	<ul style="list-style-type: none">- Que només importa ell.- Si no es comporten d'aquella forma és perquè són vulnerables i dèbils.- Ho situen tot en termes de guanyar o perdre.- Pensen que la gent és dolenta i mereix ser castigada.	<ul style="list-style-type: none">- Autoestima baixa .- Ansietat creixent .- Soledat .- Sensació d'incomprensió.- Culpa.- Frustració .- Sensació de falta de control.- Ràbia constant .- Honestedat emocional.

MODEL PASSIU

Què fa?	Què pensa?	Què sent?
<ul style="list-style-type: none">- To de veu baix .- Poca fluïdesa en la parla.- Tartamudeig .- No mira als ulls .- Silencis.- Mans nervioses .- Incomoditat .- Postura tensa.- Inseguretat .- Mirada baixa .	<ul style="list-style-type: none">- Consideren que així no molesten als altres .- Senten la necessitat de ser estimats i apreciats per tothom.- Són persones sacrificades .- Sensació constant de sentir-se incompès, manipulat, de no ser tingut en compte .	<ul style="list-style-type: none">- Baixa autoestima.- Molta energia mental interna, però poca externa.- Sentiment de culpa.- Sensació d'impotència .- Deshonestedat emocional.- Frustració.- Ansietat .

MODEL ASSERTIU

Què fa?	Què pensa?	Què sent?
<ul style="list-style-type: none">- Parla fluïda .- Tranquil·litat .- Seguretat .- Relaxació del cos .- Expressió de sentiments, tant positius com negatius.- Defensa sense agressió.- Capacitat per discrepar obertament.- Saber acceptar errors .- Sap dir no.	<ul style="list-style-type: none">- Les seves conviccions acostumen a ser racionals i no distorsionades.- Saben expressar els seus sentiments.- Coneix i creu en uns drets per ell mateix i pels altres.	<ul style="list-style-type: none">- Bona autoestima.- No es senten superiors ni inferiors respecte als altres.- Satisfacció per les seves relacions.- Respecte cap a un mateix.- Sensació de control emocional.- Aclareix malentesos.

6. Aneu a l'ordinador i entreu al YOUTUBE. Quan ja hi hagueu entrat poseu el títol : Ni agresivo, ni pasivo, ¡el punto medio es posible!. Aquest vídeo us ajudarà a acabar d'entendre els 3 estils.

També podeu accedir-hi posant aquesta direcció web:

<http://www.youtube.com/watch?v=gcu5RtPivHA>

7. Formeu trios i representeu aquestes situacions, on cadascú representarà una actitud diferent.

Situació 1

Un company de l' institut et dona constantment el seu treball perquè tu li facis. Tu has decidit acabar amb aquesta situació. El teu company acaba de demanar-te que facis una mica del seu treball de deures. Tu li contestes:

Situació 2

T'has adormit i estàs fent tard a la feina. No has trucat per avisar que faries tard. Quan arribes, el teu encarregat et pregunta que ha passat. El seu to de veu és seriós, enfadat i et demana explicacions, després d'escriu-te. Tu li dius:

Situació 3:

Estàs fent un treball de grup. Un dels teus companys està jugant amb el mòbil mentre la resta esteu fent feina. Després d'una estona de veure la seva actitud passota envers el grup i el treball, tu li dius:

8. Per acabar, agrupeu-vos per parelles i imagineu una situació real. Intenteu reproduir la mateixa situació utilitzant els 3 estils que hem estat treballant. Graveu-vos mentre feu la pràctica, ja que un cop hagueu acabat tots, els vostres companys hauran de detectar l'estil que heu utilitzat en cada moment.

Diàlegs de les escenificacions.

Situació 1

Un company de l'institut et dóna constantment el seu treball perquè tu li facis. Tu has decidit acabar amb aquesta situació. El teu company acaba de demanar-li que faci una mica del seu treball de deures. Tu li contestes:

Estic bastant ocupat. Però si no aconsegueixes fer-lo, et puc ajudar.

CONDUCTA PASSIVA.

Oblida'l. Gairebé no queda temps per a fer-lo. Em tractes com a un esclau. Ets un desconsiderat. **CONDUCTA AGRESSIVA.**

No, Pep/Anna. No vaig a fer gens més del teu treball. Estic cansat de fer, a més del meu treball, el teu. **CONDUCTA ASSERTIVA.**

Situació 2

T'has adormit i estàs fent tard a la feina. No has trucat per avisar que faries tard. Quan arribes, el teu encarregat et pregunta que ha passat. El seu to de veu és seriós, enfadat i et demana explicacions, després d'escriu-te. Tu li dius:

A mi no em cridis, vale ! Perquè de cridar també en se jo (crident). Vale home ja ho se que havia de trucar, però se ma passat, no et passa a tu?.

CONDUCTA AGRESSIVA.

Si, si tens tota la raó, no tornarà a passar, ho sento. **CONDUCTA PASSIVA.**

Primer de tot, et demano disculpes per no haver avisat, no tornarà a pasar, però et demano també que no em cridis, sé que ho he fet malament no trucant, però pensó que m'ho pots dir sense cridar.

CONDUCTA ASSERTIVA.

Situació 3:

Estàs fent un treball de grup. Un dels teus companys està jugant amb el mòbil mentre la resta esteu fent feina. Després d'una estona de veure la seva actitud passota envers el grup i el treball, tu li dius:

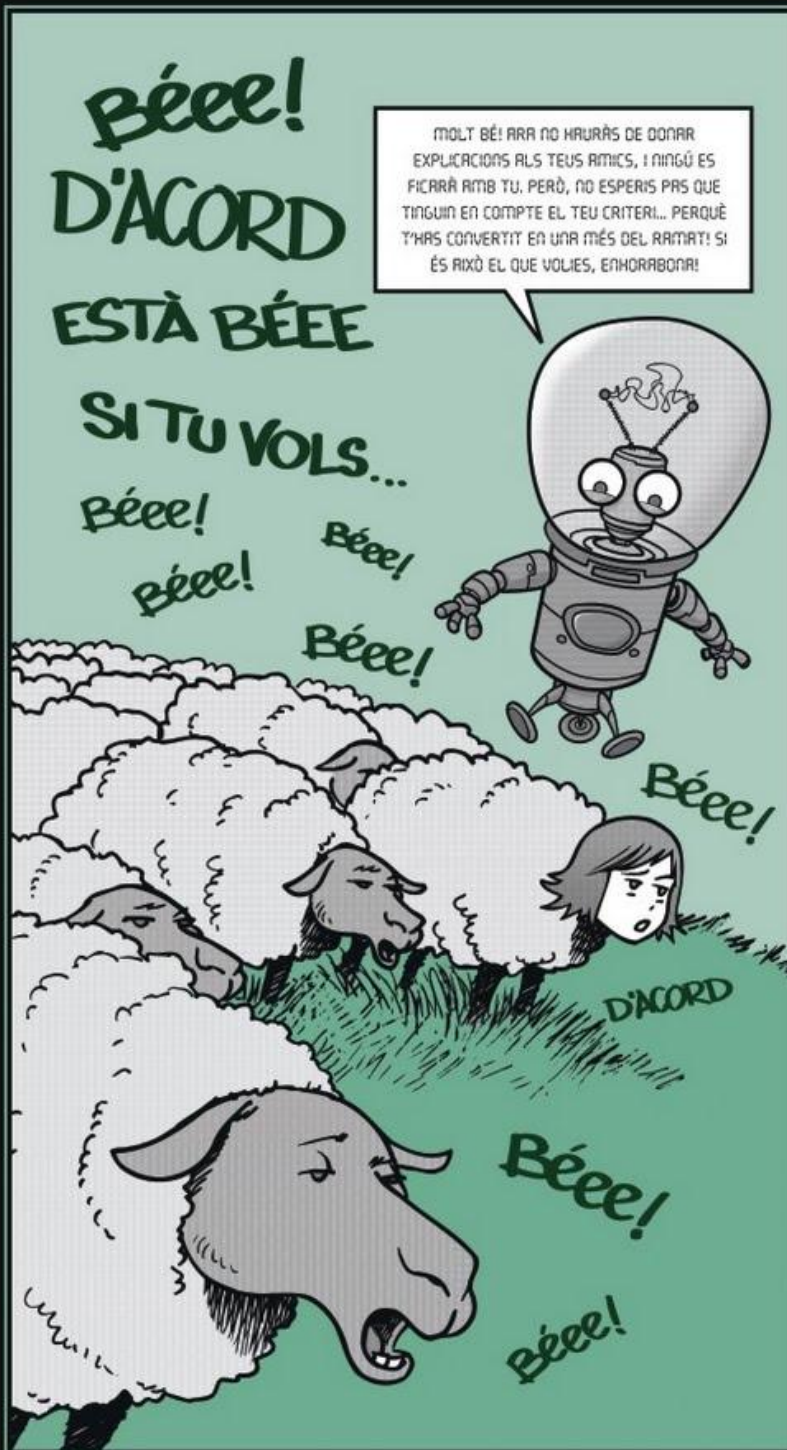
Pep, ja hem fet la teva part, hauries de dir aquesta part si et sembla bé, sinó et sembla bé digués quina part vols fer tu i ja te la canviarem.

CONDUCTA PASSIVA.

Escolta tu, de que vas? Podries fer algo no ? Quin morro que tens, ara tot el que queda ho faràs tu. Ves a la merda i amb nosaltres no faràs més res. **CONDUCTA AGRESSIVA.**

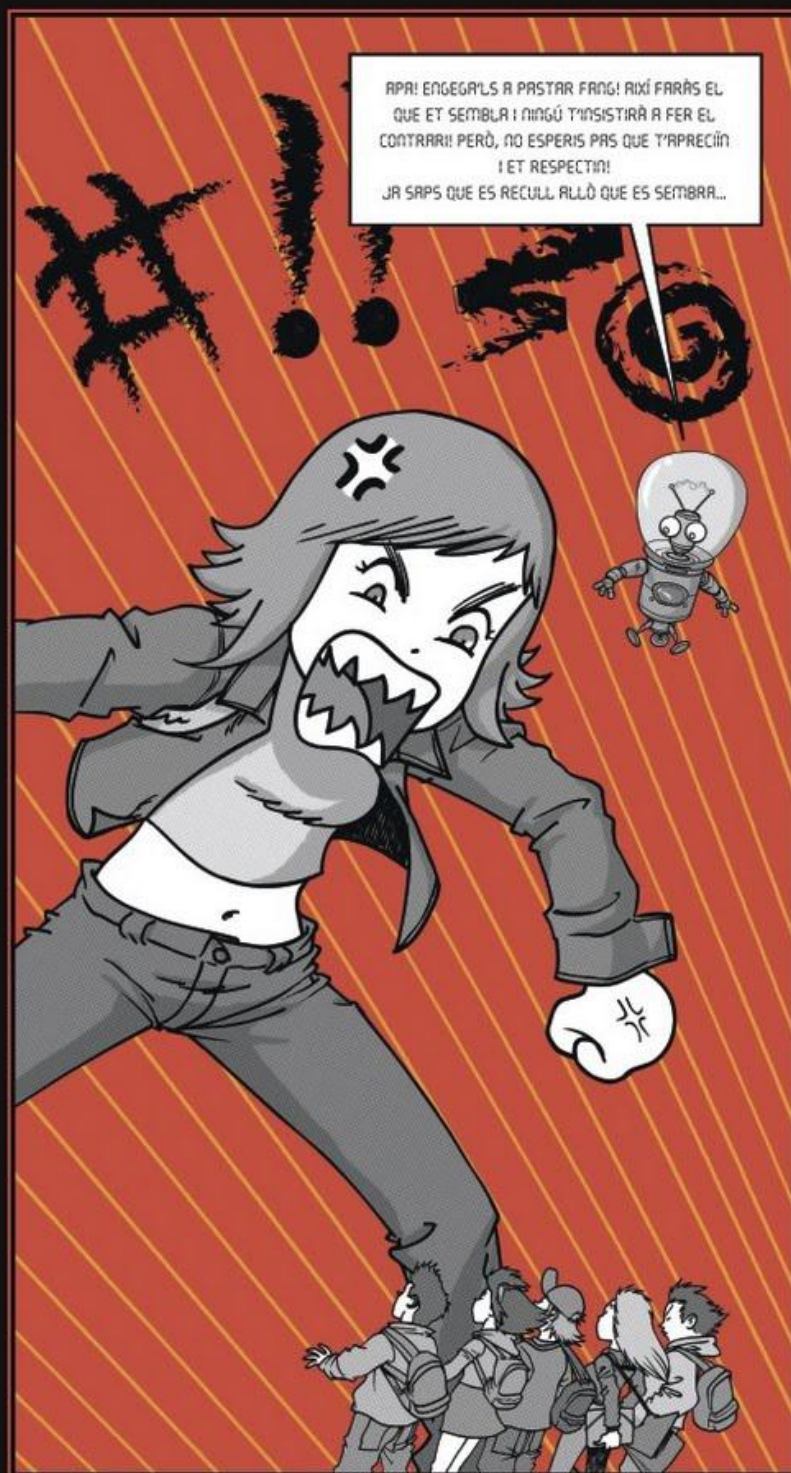
Pep, quan acabis de solucionar aquest problema que deus tenir amb el mòbil, pensa que som aquí fent el treball amb grup, del qual tu en formes par. Nosaltres anem fent, però si tardés gaire més la teva part quedarà sense fer i l'hauràs de fer tu sol a casa. **CONDUCTA ASSERTIVA.**

Deixant-se portar...

Conducta passiva: Es dóna quan no ens atrevim a dir allò que realment pensem o sentim. Suposa una manca de seguretat, ens fa sentir malament i repercuteix negativament en la nostra autoestima.

Passada de rosca!!!

Conducta agressiva: No sempre té a veure amb les baralles; també es produeix quan algú vol imposar el seu criteri als altres. Provoca problemes de relació.

Les coses clares

Conducta assertiva: Implica expressar allò que pensem o sentim, sense voler imposar les opinions o els nostres desigs, i sense deixar que els altres ens imposin els seus.

Nom: Data:.....

El llenguatge

Anem a conèixer alguna cosa més ...

El llenguatge és la capacitat que ens permet comunicar-nos. Ens comuniquem a partir d'un codi de signes.

Diferenciarem el llenguatge a partir del codi que utilitzem per comunicar-nos. Així doncs podem trobar:

- **Llenguatge verbal:** és aquell que per comunicar utilitza la paraula, ja sigui, de forma oral o escrita. No tots utilitzem el mateix codi escrit ni oral, sinó, que cada llengua té el seu.
- **Llenguatge no verbal:** són tots aquells que no utilitzen la paraula per comunicar. Aquest tipus de llenguatge utilitza els colors, les imatges, els gestos, la mirada,... per poder comunicar. Per tant, està constituït per totes aquelles expressions, moviments, postures o gestos que realitza el nostre cos. També per la manera com ens vestim, pentinem o maquillem. Fins i tot la olor que fem transmet informació sobre nosaltres mateixos.

És una habilitat que té molt a veure amb les nostres emocions. El llenguatge no verbal acompanya sempre al llenguatge oral.

Existeixen uns gestos bàsics iguals per a tot el món, per exemple: aixecar la mà i moure-la de dreta a esquerra, a tot el món representa el mateix , DIR ADÉU.

1. Relaciona les expressions corporals de la llista de l'esquerra amb els seus significats a la llista de la dreta:

Inclinar lateralment el cap	Nerviosisme
Inclinar el cap cap avall	Submissió
Mantenir-se amb els braços creuats	Interés
Creuar les cames estant dret	Autoconfiança
Apropar-se a l'altre més del compte	Inseguretat,defensa
Mans a al cintura	Avorriment
Agafar-se les mans darrera l'esquena	Incomoditat, tensió
Recolzar el cap en una mà	Agressivitat
Tocar-se el cabell	Intent de seducció
Parpellejar més del normal	Desafiament
Assentir amb el cap constantment	Superioritat, autoritat
Postura dreta però relaxada	Desaprovació

2. Quin llenguatge et dona la informació real de la situació, el llenguatge verbal o el no verbal?

Estic escoltant ! No estic avorrint-me !

.....
.....
.....
.....
.....

3. Aneu a l'ordenador i poseu-vos al YOUTUBE. Un cop hi hagueu entrat, busqueu el vídeo que porta de títol:

“ Capitulo 2. Las Habilidades Sociales”

A continuació contesteu les següents preguntes:

- a) Quines coses ha de canviar la noia?

.....
.....

- b) Quines coses ha de canviar el noi?

.....
.....

4. Formeu 2 grups i practiqueu les diferents maneres de comunicar-nos a partir del joc de taula: Ens expressem.

Nom:

Data:.....

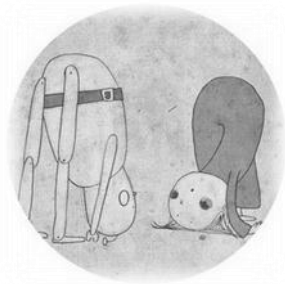
Com actuem, com podem actuar,... ? ...

Anem a conèixer alguna cosa més ...

Entreu al YOUTUBE i busqueu el vídeo “ Solidaridad contra el càncer infantil” que dura 0:53.

1. Després d’haver vist aquest vídeo, quin missatge us ha transmès ? (doneu la vostra opinió oralment, a la resta de companys)

L’empatia és la capacitat d’entendre la postura dels altres i viure com a propis els seus sentiments. És com posar-nos les sabates d’un altre i caminar. O també, podem dir que és quan ens posem a la pell de l’altre. Això no vol dir, però, que li haguem de donar la raó o estar-hi d’acord.

L’empatia permet millorar la comunicació entre les persones.

2. Marca les situacions on cregueis que la/les persona/persones són empàtiques.

La Júlia arriba a casa plorant, la seva germana la veu i li diu: - JA PLORES ! SEGUR QUE NO T’HA PASSAT RES! ETS UNA PLORAMIQUES.	
Un noi de classe arriba tard a la classe i la mestra li diu: - Bon dia Pau que t’ha passat ? El Pau li contesta: - Aquesta nit no he pogut dormir perquè la meva mare ha estat malalta. La mestra li diu: - D’acord Pau tranquil, ja ho entenc que hakis arribat tard, com està la mare ara?	

<p>El Pau: - Millor. La mestra: - M'he n'alegro Pau, i si et torna a passar un altre dia, intenta trucar per avisar que faràs tard, d'acord.</p>	
<p>De sobte veus un amic teu que està assegut en un banc tot sol, t'apropes cap allà i li dius:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ei Roc que fas aquí sol? - Mira tio que m'he discutit amb la Núria. - Ja t'ho vaig dir jo, que aquesta tia era una fresca. Va aixecat i anem. 	
<p>De sobte veus un amic teu que està assegut en un banc tot sol, t'apropes cap allà i li dius:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ei Roc que fas aquí sol? - Mira tio que m'he discutit amb la Núria. - Per què? Què us ha passat? - Doncs, que ahir a la nit, la vaig veure marxar amb un noi, i em vaig començar a posar nerviós, la vaig cridar i vaig marxar. Ara l'he trucat i no m'agafa el telèfon. - Ara mateix no deus pas saber què fer, no? - No tio. - A veure tu tranquil, ja trobarem una solució. Anem a donar un tomb i m'ho expliques tot i després ja veurem que fem. 	

TEATRO DEL OPRIMIDO/ TEATRO FORO.

3. Anem a posar en pràctica tot el que hem estat treballant sobre la comunicació i el llenguatge. Formeu grups de 3 o 4 persones i representeu una de les situacions que us assignaran (fitxa adjunta).

Situacions per les representacions teatral:

SITUACIÓ 1

Et trobes al teu lloc de treball, estàs assegut al costat d'un company de feina, cadascú està treballant davant el seu ordinador. De sobte, entra el teu referent cridant i et diu:

- (referent) A veure tu! Ahir et vas deixar la finestra oberta, i aquesta nit ha fet molt vent i s'han trencat els vidres. Què hem de fer? Tu mateix, no se, algú ho haurà de pagar, no? Ets un inútil!

Et quedes molt sorprès perquè tu ahir no vas marxar l'últim, sinó que va ser el teu company.

Tu li dius:

- (víctima/protagonista) Però si jo ahir....
- (referent) Sempre estàs igual, buscant excuses, ja n'estic fart.
- (víctima/protagonista) No, no però es que jo ahir, no vaig marxar l'últim.
- (referent) Va, que sempre estàs igual. Ja parlarem de quan valdrà tot.

El teu referent marxa i et quedes sol amb el teu company. Veus que no et mira i no diu res, però té el cap abaixat. Li dius:

- (víctima/protagonista) Ei no vas ser tu ahir que vas marxar l'últim?
- (company/a) Si.
- (víctima/protagonista) I per què no li has dit al referent que havies sigut tu qui s'havia deixat la finestra oberta?
- (company/a) Mira, perquè no volia que em caiguessin a mi les culpes i els crits.
- (víctima/protagonista) Ves a la merda!
- (company/a) Mala sort, avui t'ha tocat a tu el rebre.

Un cop s'acaba l'escena, es pregunta als espectadors si creuen que aquesta situació pot donar-se a la vida. Llavors un cop diuen la seva resposta, si és afirmativa, se'ls pregunta si aquesta situació podria canviar. En el moment que diguin que sí, se'ls demana que formin part de la representació, posant-se al lloc de la persona que ells creuen que canviant la seva actitud la situació milloraria. L'espectador passa a ser actor i l'actor passa a ser espectador. Llavors arriba el moment de tornar a fer l'escena i anar improvisant a mesura que el nou actor actua i interpreta un rol nou.

SITUACIÓ 2

Vas a buscar feina en una fàbrica que fan xocolata, ets sec i camines amb un bastó. Arribes a l'entrada i et trobes una noia a la recepció:

- (víctima/ protagonista (tu)) Bon dia, que em podries dir on puc trobar l'amo?
- (noia) Si un moment ara l'avis, per què el vols veure?
- (víctima/ protagonista) Venia a entregar el meu currículum.
- (noia) Ja l'avis, però em sembla que no voldran ningú així.

La noia truca per telèfon i tu et quedes tot pensant amb el que t'ha volgut dir amb això de que no voldran ningú així. Sents que la noia diu:

- (noia) Hola Quim, aquí hi ha un cec que ve a portar el currículum, què li dic?
- (amo) Ui, que pesats! Digues-li que pugui.
- (noia) D'acord.
- (noia) Escolta tu, el cec.
- (víctima/protagonista) Si, si.
- (noia) Mira que li has fet pena i diu que pugis al 2n pis.
- (víctima/protagonista) A d'acord, i per on he de pujar?
- (noia) Ui, mira que ets pesat. Ves tot recte i trobaràs l'ascensor i ja està.
- (víctima/protagonista) Gràcies.

Arribes a dalt i et trobes l'amo:

- (víctima/protagonista) Bon dia, puc passar?
- (amo) Si, si endavant.
- (víctima/protagonista) Hola venia a portar-li el currículum i a preguntar-li si tenia alguna feina per a mi.
- (amo) A molt bé, però la única feina que li puc oferir, és la porta per on ha vingut.
- (víctima/protagonista) D'acord gràcies.

Un cop s'acaba l'escena, es pregunta als espectadors si creuen que aquesta situació pot donar-se a la vida. Llavors un cop diuen la seva resposta, si és afirmativa, se'ls pregunta si aquesta situació podria canviar. En el moment que diguin que si, se'ls demana que formin part de la representació, posant-se al lloc de la persona que ells creuen que canviant la seva actitud la situació milloraria. L'espectador passa a ser actor i l'actor passa a ser espectador. Llavors arriba el moment de tornar a fer l'escena i anar improvisant a mesura que el nou actor actua i interpreta un rol nou.

SITUACIÓ 3

Sou un grup d'amics i esteu al parc, és un dimecres i són les 3 del migdia. De sobte un treu una botella de whisky i uns quants porros. Tots torneu a començar a treballar a les 4. Ell us diu:

- (opressor 1) Ei penya, he portat una botelleta i uns quants porrets per abans de començar a currar.
- (víctima/protagonista) Buf tio, però si d'aquí poc ja comencem a currar.
- (opressor 2) Venga va tio, no siguis ratllat.
- (víctima protagonista) Ja però...

L'opressor 1 ja comença a beure i a fumar i li passa a l'opressor 2, mentre, la víctima/protagonista:

- (víctima/ protagonista) Ja tios però jo no vull beure ni fumar.
- (opressor 1) Ets un ratllat tio, cada dia em caus pitjor. (Li dona un cop a l'esquena)
- (opressor 2) Va que ets un mariquilla i un gallina, coc, coc, coc, coc.
- (víctima/ protagonista) Va deixeu-me estar.
- (opressor 1 li diu a l'opressor 2 amb un to de veu fluix) Ei, pillem-lo per darrera i el fem beure a la força!
- (opressor 2) Home potser, no cal, no?
- (opressor 1) Va que tu també ets un merda, no?
- (opressor 2) No tio, jo estic al teu nivell, però no cal passar-nos.
- (opressor 1) Jo no se perquè m'ajunto amb vosaltres.
- (opressor 2) D'acord, tio, fem-ho doncs.

Agafen el noi i el fan beure a la força, mentre ell no vol.

- (víctima/protagonista) Ei deixeu-me.
- (opressor 1) Mira com plora el fluix.
- (opressor 2) Si, si (però el vol deixar, però no ho fa perquè té por de la reacció de l'altre)

Finalment aconseguixen que begui i el noi es queda allà parat. Mentre els altres 2 riuen d'ell. Un cop s'acaba l'escena, es pregunta als espectadors si creuen que aquesta situació pot donar-se a la vida. Llavors un cop diuen la seva resposta, si és afirmativa, se'ls pregunta si aquesta situació podria canviar. En el moment que diguin que si, se'ls demana que formin part de la representació, posant-se al lloc de la persona que ells creuen que canviant la seva actitud la situació milloraria. L'espectador passa a ser actor i l'actor passa a ser espectador. Llavors arriba el moment de tornar a fer l'escena i anar improvisant a mesura que el nou actor actua i interpreta un rol nou.

5. Joc didàctic (taulell i fitxes)

(mirar taulell en arxiu: taulell del joc)

INSTRUCCIONS DEL JOC

El joc que teniu al davant, és un joc de taula, que pretén que us expresseu de diferents maneres. El taulell consta de 22 caselles, cada casella fa referència a la manera en la que us haureu d'expressar. Les caselles estan representades de la següent manera:

EL MIM: darrera d'aquesta carta trobareu conceptes que fan referència a diferents emocions, i/o situacions de la vida. Haureu d'interpretar el concepte de la carta als vostres companys, només podreu expressar-vos amb el vostre cos i els gestos.

L'ARTISTA: darrera d'aquesta carta trobareu el nom de diferents objectes i altres conceptes abstractes. Haureu de representar el concepte de la carta als vostres companys, per fer-ho només podreu fer-ho dibuixant, no podreu escriure res.

EL MUD DE PARAULES: darrera d'aquesta carta trobareu el nom de diferents situacions laborals, conceptes treballats al curs de PQPI, i/o objectes. Haureu d'expressar oralment als vostres companys el que hi ha escrit a la carta, però per fer l'explicació - descripció, no podreu utilitzar les paraules que estan entre parèntesi.

QUÈ EM TOCARÀ?: darrera d'aquesta carta trobareu el dibuix representatiu de les altres cartes. Haureu d'agafar una carta del munt que representi la que us ha tocat.

ANEM A COMENÇAR:

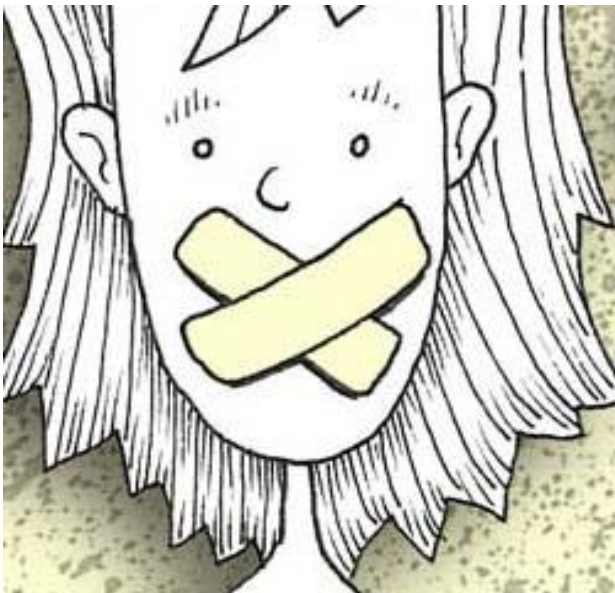
Per començar el joc, cada grup haureu de tirar el dau, el que aconseguixi el número més alt comença la partida. Totes les fitxes hauran d'estar situades a la casella de SORTIDA. Les fitxes avançaran el nombre de caselles que marqui el dau. A cada casella haureu de fer el que la carta, corresponent al dibuix de la casella, marqui.

NORMES:

1. Per a poder fer el que hi ha marcat a la carta, els jugadors tindreu 1 minut per fer-ho. Passat aquest minut, haureu de deixar de fer el que fèieu i el vostre equip haurà de dir el que estàveu intentant expressar.
2. El temps per poder fer el que hi diu a la carta el controlarà l'equip contrari.
3. Si endevineu el que el vostre/a company/a està interpretant, us quedareu a la mateixa casella fins que torni a ser el vostre torn.
4. Si no endevineu el que el vostre/a company/a està interpretant, retrocedireu fins a la casella d'on veniu.
5. L'equip que guanya és el que primer arriba a la casella de FI.

TRISTESA

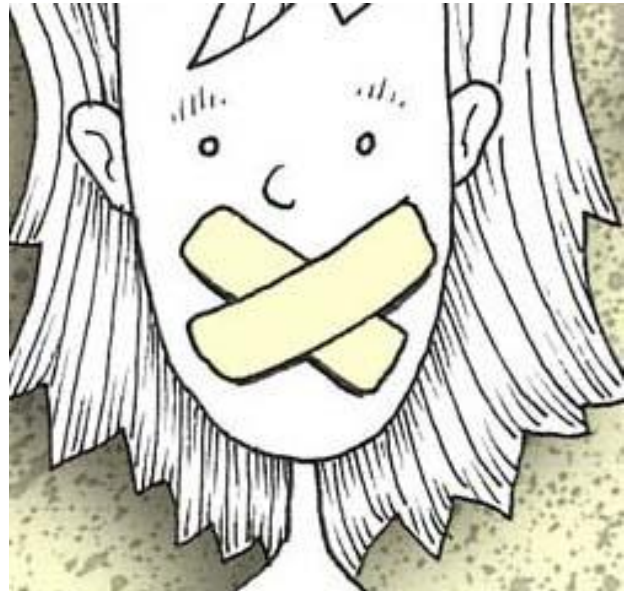
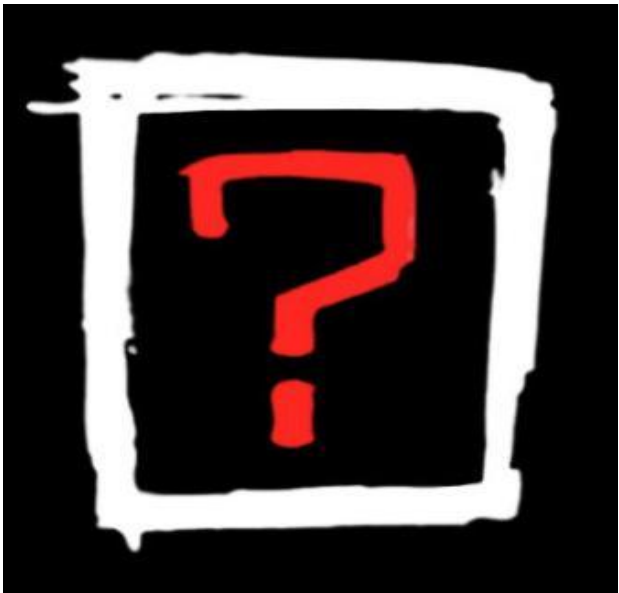

**PANTALLA DE
L'ORDENADOR**

(pantalla, cosa, ordenador)

**TECLAT DE
L'ORDENADOR**

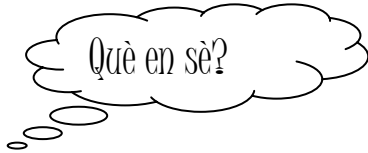
6. Activitats d'avaluació inicial

(què en sè?)

Nom:.....

Data:.....

La comunicació i els seus estils

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

El llenguatge

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7. Activitats d'avaluació final
(què en sè ara?)

La comunicació i els seus estils

Què en sè ara?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

El llenguatge

Què en sè ara?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

El llenguatge

1. El llenguatge el podem diferenciar entre:
 - a) Llenguatge verbal i no verbal.
 - b) Llenguatge de dibuixos i de paraules.
 - c) Llenguatge parlant i escoltant.

2. La comunicació és:
 - a) Parlar
 - b) Transmetre una informació només parlant
 - c) Transmetre un missatge a partir d'un codi, ja sigui escrit, parlat, amb gestos...

3. El llenguatge verbal:
 - a) És aquell que utilitza el llenguatge de signes per comunicar
 - b) És aquell que utilitza la paraula per comunicar, ja sigui escrita o oral.
 - c) És tot aquell que ens serveix per comunicar-nos.

4. El llenguatge no verbal:
 - a) És aquell que no utilitza les paraules per comunicar.
 - b) És aquell que fem servir per parlar.
 - c) És aquell que utilitzem per rentar la roba.

5. Quin tipus de llenguatge ens mostra realment els sentiments i les emocions:

a) Llenguatge verbal.

b) Llenguatge no verbal.

6. El llenguatge verbal és per a tot el món el mateix:

a) Si.

b) No.

8. Transcripciones de les escenes del teatro foro.

Transcripció de les escenes “teatro del oprimido”

SITUACIÓ 1: escenificació 1

- Referent

- Víctima o protagonista

- Company

Entra la noia que fa de referent, obra la porta bruscament, el seu caminar és ràpid i mostra nerviosisme. S’apropa a les noies, para al davant i amb les mans a la cintura li diu a la víctima/protagonista:

- (El seu to de veu és agressiu i alt, quasi cridant). Tu! ¿Qué? Ayer fuiste la última en salir i te dejaste la ventana abierta. Hacía un viento que te cagas y tu te dejas la ventana abierta

- Es que yo...

- (Li talla la paraula, cridant) ¡ A mi me da igual!

- Que yo no tengo la culpa.

- (Cridant) ¡Me da igual ! ¡Que me da igual ! ¡A ver, ahora quien lo va a pagar !

- Es que yo me fuí antes, la última no fuí yo.

- No, no, no lo vas a pagar tu, y ya verás tu. Ya hablaremos tu y yo. ¡ LO VAS A PAGAR!
(Marxa de l’aula i dona un cop de porta).

La noia que representa la companya s’espanta del cop. Les noies es queden soles i la víctima/protagonista li diu a la seva companya:

- ¿Tu tienes la culpa, no?

- Si.

- Y, ¿por qué no lo dices?

- Por que no quiero que me caiga toda la bronca a mi, tengo miedo.

- Y por eso, ¿me tiene que caer todas las broncas a mi?

- Si.

- Pues, ¿sabes que te digo?

- ¿ Qué?

- Pues que te vayas a la mierda.

- ¡A la mierda te vas tu !

SITUACIÓ 1: escenificació 2

El referent és la mateixa noia, el company també, la víctima/protagonista es representat per una noia del públic (canvia la víctima)

- Referent

- Víctima o protagonista

- Company

Entra la noia que fa de referent, obra la porta bruscament, el seu caminar és ràpid i mostra nerviosisme. S'apropa a les noies, para al davant i amb les mans a la cintura li diu a la víctima/ protagonista:

- ¡ A ver ayer por la noche fuíste tu...!

- (tallant al referent y amb una actitud prepotent) ¡ Yo no estaba !

- (Cridant) ¡A mi, me da igual !

- (Torna a tallar al referent) ¡ Que yo no estaba, ¿vale?!

- ¿Quién fue a ver?

- (Cridant i senyalant la companya) ¡ Ella fue !

Es produeix una situació de silenci absolut durant uns segons, l'ambient es respira tens, ja que estan esperant la reacció del referent.

- (S'apropa a la companya i amb un to de veu més baix) ¿Eso es cierto?

- Ehmm, Si.

- Bueno y ¿qué vas ha hacer? Nada?

- No.

- (Cridant) Tu te piensas que yo tengo tanto, tanto dinero, para pagar todo ? Claro, como yo tengo todo el dinero del mundo para pagar, ¿no?

- Me olvidé de tancarla.

- ¡ A mi, me da igual ! ¿Qué?

- (Amb un to desafiant) Mala suerte.

- ¡Ah!, ¿mala suerte? ¡Estás despedida! ¡Ah, y antes que te vayas, vas a pagar todos los daños!

Quan el referent marxa l'escenificació s'acaba.

SITUACIÓ 1: escenificació 3

El referent és la mateixa noia, el company també, la víctima/protagonista es representat per un noi del públic (canvia la víctima)

- Referent

- Víctima o protagonista

- Company

Entra la noia que fa de referent, obra la porta bruscament, el seu caminar és ràpid i mostra nerviosisme. S'apropa al noi i la noia, para al davant i amb les mans a la cintura li diu a la víctima/protagonista:

- (Cridant) ¡Eh! ¡Tu! ¿Crees que eso es normal?...

- (Tallant al referent i amb un to xulesc i fent un moviment pujant i baixant les mans) Ei calma, calma.

- (Cridant) ¿Qué me calme?

- (Fent un gest amb el dit com si li demanés silenci) ¡ Ei shhh, shhhh !!!

- (Cridant i molt nerviosa) ¡ A mi no me faltes al respeto!

- (Mostrant una actitud passota, desafiant i xulesca) Yo no he sido, ha sido ella (senyala la seva companya).

- (Cridant) ¡ A mi, me da igual! . ¡ Que no me faltes al respeto!

- No, no, no, no, no.

- (Cridant) ¿De que vas?

- (Sense variar el seu to de veu ni postura corporal) ¿Yo? De chungo!

- ¿A sí? , ¿De chungo? ¿Y tu quién eres?

- Ha sido ella (senyala la companya). Yo no tengo ningun problema. Yo me fuí a mi hora, cerré todo y luego ya no se que hizo ella.

- ¡ Me estoy arrepintiendo tanto de haberte contratado, te crees mucho!

- (Guinyant-li l'ullet a la noia que fa de referent) ¿A que sí? Hay lo que hay, yo no he sido, ha sido ella.

- (Amb un to d'autoritat) Tu y yo, ya hablaremos en mi despacho.

- (Segueix tenint un to i postura corporal xulesca i desafiant) Bueno, el año que viene.

- (Cridant) ¡El año que viene no, estás despedido! (es gira i mira la companya del noi) ¡y tu igual, los dos !

- (Rient) Te felicito !

- ¿Me felicitas?, ¡fuera de aquí!

La noia que fa de referent es gira i marxa de l'aula. L'escenificació s'acaba.

SITUACIÓ 1: escenificació 4

El referent canvia, passa a ser la noia que al principi feia de víctima/protagonista, el company segueix sent la noia del principi, la víctima/protagonista es representat pel noi de l'escenificació 3 (canvia la referent "opressora")

- Referent

- Víctima o protagonista

- Company

Entra la noia que fa de referent, obra la porta tranquil·lament. S'apropa al noi i la noia, para al davant i els diu als dos:

- Bon dia nois.

- Bon dia

- (Amb un to de respectuós) Os quería decir una cosa a vosotros, todos los trabajadores, que alguien ha dejado la ventana abierta. Vale, y quiero saber la persona, quién a sido.

- (To de veu normal i postura corporal correcta, mostrant respecte envers el referent) Yo no he sido.

- ¿Y tu Aicha ?

- (To de veu molt fluix) Si.

- Y, ¿por qué no me avisaste?

- (Alçant una mica el to de veu, mostrant nerviosisme) Porque se me olvidó.

- Porque a mi me dijeron que se quedó abierta.

- (Alça el to de veu) Se me olvidó.

- Tenías que avisar. Bueno, que no vuelva a pasar, vale.

- No.

- Si vuelve a pasar, cuando te pase avisa.

La referent marxa de l'aula i s'acaba l'escenificació.

SITUACIÓ 1: escenificació 5

La referent segueix sent la mateixa noia que en l'escenificació anterior, la víctima/protagonista es representat pel noi de l'escenificació 3 i 4, la noia que feia de companya canvia i passa a ser la noia que en les primeres escenes feia de referent (canvia la companya)

- Referent

- Víctima o protagonista

- Company

Entra la noia que fa de referent, obra la porta tranquil·lament. S'apropa al noi i la noia, para al davant i els diu als dos:

- Bon dia nois.

- (Noi i noia) Bon dia.

- (Es dirigeix cap a la noia que fa de companya) Tengo que hablar contigo, porqué me dijeron que te dejaste la ventana abierta y claro yo estaba a punto de hecharle la culpa a otro.

- A ver, hecharle la culpa a otro si, pero lo siento mucho si no te lo he dicho porque...

- Ya, pero me lo tienes que decir.

- Ya pero, ¿sabes porqué? Ayer tenia mucha faena y se me olvidó cerrar la ventana. Si quieres llamo a un técnico para que arregle la ventana.

- Si, pero ahora esto nos va a salir muy caro.

- Pago los daños.

- No tienes que pagar, pero tienes que procurar que no pase otra vez. Porque yo no tengo que hechar la culpa a otro, ¿sabes? Y se la he hecado.

- Lo siento mucho no volverá a pasar, yo si quieres pago todos los daños.

- Si una vez te pasa algo y no me has avisado, tienes que dejar una nota en mi despacho, vale.

- Ya, pero es que el despacho estaba cerrado.

- Pues dejasela a tu compañero.

- Pero es que el se fue a las nueve y yo me tube que quedar para hacer números.

- Vale pero que no vuelva a pasar, porque si haces algo, cualquier cosa, me tienes que avisar. No tienes que quedarte callada porque sinó la bronca se la lleva otro.

- Mira escucha, cuando yo salí del trabajo, no había nadie y cuando estaba en el coche, me acordé de la ventana y no sabía que hacer, porque yo ya me había acordado que la ventana estaba abierta.

- Podías haber vuelto a cerrarla o llamar a ver.

- Si tienes razón tenía que haber llamado a los de seguridad, pero no...

- O la persona que viene a la noche a limpiar.

- A pero, ¿qué estaba ella limpiando?, no lo sabía porque yo ayer por la noche no la vi, solo vi al Dani, que me dijo porqué me había ido tan tarde.

- (Es dirigeix cap al noi que representa el paper de víctima/protagonista) Y a ti, pedirte disculpas porque no tenías la culpa.

- A, no pasa nada.

- Bueno para otra vez, no se tienen que quedar callados, vale, gracias.

- (Els dos a la vegada) De acuerdo.

- (Crida a la referent) ¡Ay! Una cosa, esta noche nos vamos a desayunar juntos, te tengo que hablar de una cosa de los números.

- Ah, eso había pensado yo, hacemos una cena de trabajadores, vale. Bueno, gracias hasta luego.

La referent marxà de l'aula i s'acaba l'escenificació.

SITUACIÓ 2: escenificació 1

- Amo

- Víctima o protagonista

- Noia recepcionista

Entra el noi que representa la víctima/ protagonista a l'aula. Dins l'aula hi ha la noia recepcionista. Ell es dirigeix cap a ella i li diu:

- Bon dia, què hi ha l'amo?

- (Amb un to sec i poc agradable) Què vol vostè?, què ve a fer?

- Què puc veure l'amo?

. NO!, està al segon pis.

Decidim deixar l'escena aquí i tornar a començar perquè no estem reproduint una escena d'opressió. El noi que representa la víctima/protagonista, no para de riure. La seva manera de riure mostra un nerviosisme força gran. Així doncs, decidim tornar a començar.

SITUACIÓ 2: escenificació 2

- Amo

- Víctima o protagonista

- Noia recepcionista

Entra el noi que representa la víctima/ protagonista a l'aula. Dins l'aula hi ha la noia recepcionista. Ell es dirigeix cap a ella i li diu:

- Bon dia.

- Bon dia.

- Què hi ha l'amo?

- Si, està al segon pis.

- Vale.

Decidim una altra vegada, deixar l'escena aquí i tornar a començar perquè no estem reproduint una escena d'opressió. Ja que la situació no mostra cap tipus d'opressió i això és el que no volem. Aquesta vegada però, el noi no ha rigut i la seva actitud és de tranquil·litat i no de nerviosisme.

SITUACIÓ 2: escenificació 3

- Amo

- Víctima o protagonista

- Noia recepcionista

Entra el noi que representa la víctima/ protagonista a l'aula. Dins l'aula hi ha la noia recepcionista. Ell es dirigeix cap a ella i li diu:

- Bon dia.

- (Amb un to de veu sec i desagradable) Bon dia.

- Què hi ha l'amo?

- (Amb el mateix to de veu que abans) Si.

- Vinc a portar el currículum.

- No t'hi volem aquí, ... mmm, perquè ets sec. Eh, busca'l a la segona planta.

- Vale.

El noi es dirigeix cap a la porta d'entrada a l'aula on representa que hi troba la noia que representa l'amo.

- Bon dia.

- Bon dia.

- Vinc a portar el currículum.

- No et volem aquí.

Es posen a riure i decidim tornar a començar l'escenificació, perquè tot hi haver millorat l'inici de l'escenificació, no s'acaba de veure clar el que pretenem representar.

Així que tornem a començar.

SITUACIÓ 2: escenificació 3

- Amo

- Víctima o protagonista

- Noia recepcionista

Entra el noi que representa la víctima/ protagonista a l'aula. Dins l'aula hi ha la noia recepcionista. Ell es dirigeix cap a ella i li diu:

- Bon dia.

- Bon dia.

- On puc trobar l'amo? Vinc a portar el currículum.

- Mmm, espera't (la noia fa veure que truca). Amo!

- (Veu en off) Què?

- Bé un sec a portar el currículum, li dic que pugi?

- Si que pugi.

- Vale, adéu.

El noi que representa la víctima/protagonista marxa sense que la recepcionista li digui res i es dirigeix cap a la porta de l'aula on hi ha la noia que representa l'amo.

- Hola, vinc a entregar el currículum.

- L'única feina que et puc donar és la porta.

- Val.

L'escena ha millorat molt, però encara no es suficient, però decidim deixar-ho així.

SITUACIÓ 2: escenificació 4

- Amo

- Víctima o protagonista

- Noia recepcionista

Un dels nois de l'aula diu que canviant l'amo, la situació millorarà. Per tant, la víctima/protagonista segueix sent el mateix noi, la noia recepcionista també i l'únic que ha canviat és l'amo. Entra el noi que representa la víctima/ protagonista a l'aula. Dins l'aula hi ha la noia recepcionista. Ell es dirigeix cap a ella i li diu:

- Bon dia, què hi ha l'amo? Vinc a portar el currículum.

- (La noia fa veure que truca a l'amo) Hola amo.

- (Veu en off) Hola.

- Aquí hi ha un sec que vol entregar el currículum.

- Vale dis-li que vingui.

- Vale, a la planta 2 ja pot pujar.

El noi que representa la víctima/protagonista marxa sense que la recepcionista li digui res i es dirigeix cap a la porta de l'aula on hi ha el noi que representa l'amo.

- Hola.

- Hola.

- Vinc a entregar el meu currículum.

- Val, deixa-me'l i si hi ha alguna feina ja et trucarem.

- Gràcies.

SITUACIÓ 2: escenificació 5

- Amo

- Víctima o protagonista

- Noia recepcionista

Una de les noies de l'aula diu que la situació milloraria si canvies l'actitud de la recepcionista. Per tant, la víctima/protagonista segueix sent el mateix noi, l'amo segueix sent el noi de l'escenificació anterior i la recepcionista canvia i passa a ser una

altra noia. Entra el noi que representa la víctima/ protagonista a l'aula. Dins l'aula hi ha la noia recepcionista. Ell es dirigeix cap a ella i li diu:

- Hola bon dia vinc a portar el meu currículum, què puc veure l'amo?

- (La noia amb actitud de sorpresa s'aixeca de la cadira, amb un to molt amable i de respecte) Si un moment que ara truco a l'amo i li dic.

- D'acord gràcies.

La noia fa veure que truca per telèfon.

- David?

- Si?

- Què aquí hay un señor que quiere verte que no esta muy bien.

- Vale, dile que suba.

- Bueno es que debería acompañarle yo.

. Vale pues sube con él.

- Vale, adéu.

La noia penja el telèfon i li diu a la víctima/protagonista.

- Perdona, hem pots dir com et dius?

- Dani Fernández.

- Doncs, l'acompanyo a la segona planta.

- D'acord.

La noia agafa del braç al noi i es dirigeixen cap a la porta de l'aula on hi ha el noi que representa l'amo.

- Hola.

- Hola bon dia.

- Hola.

- Què és l'amo vostè?

- Si.

- Vinc a portar-li el meu currículum.

- Deixa-me'l i si hi ha alguna oferta de treball, ja l'avisarem.

- D'acord, moltes gràcies, adéu.

- Adéu.

9. Transcripciones de les reflexions de les escenes.

Transcripció de les reflexions de les escenes “teatro del oprimido”

SITUACIÓ 1: escenificació 1

Anne Sophie

Èrica

Anna

Fàtima

Adrià

Manel

Emma

Joana

Judit

Miquel

Anne Sophie: Penseu que aquesta escena que acabeu de veure és una situació real?

Grup classe: Si.

Anne Sophie: penseu que podria millorar?

Grup classe: Si

Anne Sophie: Com?

Adrià: Yo pienso que Èrica ...

Anne Sophie: D'acord, doncs no cal que ens ho expliquis, surt i actua al lloc de l'Èrica i millora la situació.

Adrià: Si hombre, yo no pienso salir!

Anne Sophie: Va Adrià, ànims, no passa res, l'activitat es tracta d'això.

Adrià: Que no, que no, que me da palo, no pienso hacerlo.

Anne Sophie: Però si no passa res, les teves companyes han actuat i no ha passat res.

Adrià: Que no, que paso. Además siempre somos los mismos los que participamos.

Anne Sophie: Bueno, no passa res, algú altre creu que la situació pot millorar?

La resta de grup no diu res.

Anne Sophie: Va nois, no passa res.

Segueixen tots callats i l'Adrià mostra una actitud d'indignació.

Anne Sophie: Va nois, no puc creure que ningú ho vegi tot bé i no pensi en que canviant a algú la situació millorarà.

Adrià: Siempre igual, nadie participa i siempre somos los mismos que participamos y yo ya estoy harto.

Anne Sophie: Si Adrià és cert, tens raó, però si tu ho veus clar com pot millorar, comença tu i la gent ja s'animarà.

Adrià: Que no, que no pienso hacerlo, no quiero que me graves.

Anne Sophie: D'acord, doncs si el problema és la càmera, doncs no gravaré o enfocaré al terra.

Adrià: Que no, que no.

Anne Sophie: Bé, doncs si no surt ningú l'activitat s'acaba aquí. És una llàstima que no aprofitem l'activitat, ja que penso que us estic donant l'oportunitat de treballar d'una manera diferent a la que acostumeu a fer, que és sobre fitxes, però bueno, doncs deixem-ho aquí.

Judit: Jo crec que la situació millorarà si canviem a la Fàtima (noia que representa la víctima/protagonista).

Anne Sophie: Molt bé Judit, doncs surt i representa-ho.

Judit: Ui no.

Anne Sophie: Va dona, però si no passa res, si estem entre companys, ningú jutjarà si ho fas bé o malament, sinó que es tracta de plantejar diferents situacions per millorar-ne una que és dolenta.

Judit: Bueno vale.

SITUACIÓ 1: escenificació 2

Anne Sophie

Èrica

Anna

Fàtima

Adrià

Manel

Emma

Joana

Judit

Miquel

Anne Sophie: Judit ha sigut dur actuar?

Judit: No.

Anne Sophie: Bueno nois, penseu que la situació ha millorat ?

Grup classe: Si i no.

Anne Sophie: Per què?

Adrià: Pues porque al final ha hechado del trabajo a la compañera. Pero como la Judit se ha puesto a chillar al jefe pues el jefe no le ha hechado la bronca, pero no se yo.

Anne Sophie: Així doncs, penseu que la situació d'opressió ha desaparegut o no?

Fàtima: Si però, la Judit no hauria d'haver cridat.

Adrià: Yo creo que la situación mejoraria si la Jennifer no chillara.

Anne Sophie: Doncs va Adrià, surt i canviat per la Judit i actua.

Adrià: Vale.

SITUACIÓ 1: escenificació 3

Anne Sophie

Èrica

Anna

Fàtima

Adrià

Manel

Emma

Joana

Judit

Miquel

Anne Sophie: Vale nois, com l'heu vist ara la situació?

Èrica: Pues fatal, aún sigue así.

Adrià: No, no, no. Tú no tienes que hablar, tienen que hablar ellos.

Anne Sophie: No, no, ja podeu,... bueno, teòricament ha de parlar el públic.

Fàtima: Yo he visto que Adrià decia que no habia sido él que lo habia cerrado todo.

Èrica: Però.

Fàtima: La última que habia salido habia sido la Anna.

Èrica: Pero Adrià le ha faltado al respeto...

Anne Sophie: Un moment un moment.

Fàtima: La última de salir dice que ha sido la Anna y que lo ha cerrado todo.

Anne Sophie: La situació ha millorat?

Èrica i Fàtima: No.

Èrica: Ha sido peor. Porque me ha faltao al respeto y a la jefa no le ha gustao y los ha hechao a los dos.

Anne Sophie: Continuem tenint una situació d'opressió o això ja ho hem matat?

Èrica: Sigue habiendo opressió.

Anne Sophie: Segueix havent-hi opressió? Un que maltracta a l'altre com si diguessim.

Èrica i Fàtima: Si.

Anne Sophie: Val, però els treballadors es deixen maltractar?

Èrica: Si.

Anne Sophie: S'han deixat maltractar ara?

Èrica: No, l'Adrià no. Adrià se ha defendido, no se ha dejado pisar.

Anne Sophie: Vale, quin llenguatge tenia l'Adrià?

Èrica: Una actitud de tú me chillas, yo te chillo.

Anne Sophie: Vale, tenia una bona comunicació?

Grup classe: No.

Anne Sophie: Verbal no, i no verbal us hi heu fixat com estava ficat?

Fàtima: Si.

Èrica: De chulito, que te me calmas, y yo estaba así buf.

Anne Sophie: Val. Manel, com era el llenguatge no verbal de l'Adrià?

Manel: Mmmm, jo crec, mmmm, una mica cridant.

Anne Sophie: El no verbal, eh? T'hi has fixat com era el seu llenguatge corporal?

Èrica: Si las cejas, así como, me la suda.

Anne Sophie: Manel, com estava ficat l'Adrià?

Èrica: Xulo.

Anne Sophie: T'hi has fixat?

Manel: Amb conducta de xulo.

Anne Sophie: Xulo, no? Què ha fet amb el seu cos? Cap a on s'ha arropenjat?

Judit: Cap a la cadira.

Emma: Cap a la cadira.

Anne Sophie: Cap a la cadira, no?

Adrià: Eh! Esto está mal!

Anne Sophie: Jo no he dit ni que estigués bé, ni que estigués malament. Tu has dit que canviaries a aquesta persona, per millorar la situació. Creieu que l'hem millorat aquesta situació?

Grup classe: No.

Anne Sophie: Hem aconseguit millorar-la?

Grup classe: No.

Anne Sophie: Totes les persones que heu actuat, sempre heu canviat al paper que representava la Fàtima.

Adrià: A mi, si una persona me grita, yo la grito.

Anne Sophie: D'acord Adrià, tu creus que quan una persona et crida, t'has de posar al seu nivell.

Adrià: No.

Anne Sophie: Tu ho has fet, per exemple, la teva manera de millorar la situació, ha sigut posar-te al nivell del jefe. Jo pregunto, l'Èrica ha pogut seguir oprimint-los, els ha xafat, els ha esclafat? Els ha fet sentir malament?

Adrià: Yo no.

Anne Sophie: Per tant, l'Adrià ja no s'ha sentit oprimat, sí? Però que s'ha guanyat amb el seu llenguatge?

Grup classe: Que los hecharan a la calle.

Anne Sophie: Que el fessin fora. Val, ha sortit guanyant l'Adrià tenint aquesta actitud?

Grup classe: No.

Adrià: Pero yo me siento mejor.

Anne Sophie: Personalment, tu potser et sents millor, però?

Èrica: Tenia que haberle dicho relajate, un momento, hablamos, no se que...

Anne Sophie: Vale, un altre tipus de comunicació hagués pogut tenir, no? Si?

Èrica: Lo hacemos ?

Anne Sophie: Miquel, què en penses tu?

El Miquel no respon, hi ha un moment de discussió entre l'Adrià i l'Èrica.

Fàtima: Jo puc canviar-me per l'Èrica?

Anne Sophie: Si, si, tu creus que millorarà la situació si et poses al lloc de l'Èrica, que és qui fa de referent.

Fàtima: Si.

Anne Sophie: Doncs apa, tornem-hi.

SITUACIÓ 1: escenificació 4

Anne Sophie

Èrica

Anna

Fàtima

Adrià

Manel

Emma

Joana

Judit

Miquel

Anne Sophie: Vale nois, com ho heu vist ara?

Èrica: Bé.

Anne Sophie: Bé, què vol dir Èrica?

Èrica: Que han ido de buen rollo.

Anne Sophie: Val, com era la comunicació de la Fàtima?

Èrica: Tranquila, sin chillar,...

Anne Sophie: Val, per tant, tenia una comunicació agressiva, assertiva, passiva?

Judit: Assertiva.

Anne Sophie: Assertiva, no Judit? Bastant assertiva. Com tenia la comunicació... ha canviat la comunicació dels treballadors?

Es produeix un silenci, ningú diu res.

Anne Sophie: Com era la comunicació dels treballadors ? Com era la comunicació de l'Adrià abans?

Èrica: Agresivo.

Anne Sophie: Agressiu, no? S'havia ficat al nivell del jefe, si o no? Com ha actuat ara l'Adrià?

Judit: Millor.

Anne Sophie: Millor, per tant, era agressiu? O era assertiu?

Grup classe: Agressiu.

Anne Sophie: Ara, ara dic.

Judit: No, ara no.

Anne Sophie: Ara ha millorat, no?

Manel: Assertiu.

Anne Sophie: Assertiu si, Miquel ha millorat la situació de l'Adrià?

Manel: Si.

Anne Sophie: Per tant, ara hem pogut veure, que canviant l'actitud de l'opressor, l'actitud dels demés pot canviar?

Grup classe: Si.

Anne Sophie: Si, vale? Per tant, canviariéu a algú més ara? O amb aquesta situació que hi ha hagut ara, creieu que és la adequada?

Èrica: No, yo puedo hacer de Anna (noia que representa el company).

Anne Sophie: Tu ara canviaries a l'Anna després de com han actuat?

Èrica: Si.

Anne Sophie: Si, vale, doncs tu mateixa. Nois som-hi?

SITUACIÓ 1: escenificació 4

Anne Sophie

Èrica

Anna

Fàtima

Adrià

Manel

Emma

Joana

Judit

Miquel

Anne Sophie: Com creieu que ha estat aquesta situació ara? Millor o igual que l'ha d'abans?

Grup classe: Aquesta.

Anne Sophie: Per què?

Èrica: Porque yo le he dicho lo siento.

Anne Sophie: Per què Judit?

Judit: Perquè li ha dit ho sento.

Anne Sophie: Li ha donat..., què Joana, què ens pots dir què ha millorat d'aquesta situació? Què ha fet la Èrica per millorar aquesta situació?

Joana: Que faran un sopar de l'empresa.

Èrica: Pero eso es porque trabajamos.

Anne Sophie: Shhhh, i quina altra cosa? Què li ha dit ella, quan li ha dit lo del vidre?

Joana: Ah, ho sento i que no passaria més.

Anne Sophie: Que no passaria més i què més? I què ella?

Joana: Que ella pagaria.

Anne Sophie: Que pagaria, no? Llavors, la Fàtima com ha actuat?

Èrica: Y que también le habia dicho a mi jefa, que solo habia visto al Dani y no habia visto a la Laia que estaba de limpieza abajo, y que el David, se había ido a las nueve y yo me quedé hasta las diez de la noche. Y que cuando entré en el coche me habia acordado y ella me dijo que lo tenia que haber llamado al Dani.

Anne Sophie: Val, Emma i tu com l'has vist l'actitud de la Fàtima?

Emma: Bé.

Anne Sophie: Bé, per què?

Emma: Perquè ho ha dit tot amb un to suau.

Anne Sophie: Molt bé un to suau, i la comunicació com era, escoltant a l'Èrica, o no?

Emma: Si, escoltant.

Anne Sophie: Escoltant als seus treballadors, no? A la primera situació que hem vist, el jefe escoltava els seus treballadors?

Fàtima: No.

Anne Sophie: No, algú ara era agressiu, dels tres?

Adrià: No.

Anne Sophie: Creieu que eren bastant assertius?

Manel: Si.

Anne Sophie: Si, eren empàtics?

Moment de silenci sembla que no acaben d'entendre la pregunta llavors els hi dic

Anne Sophie: Entenien a l'altre, podien parlar, s'escoltaven,...?

Grup classe: Si.

Anne Sophie: Si ? Creieu que ara si, aquesta és la bona?

Grup classe: Si.

Anne Sophie: Molt bé nois, doncs anem a fer la següent situació. Necessito 3 voluntaris.

Moment de silenci ningú diu res.

Anne Sophie: Va nois, els que encara no heu sortit i quasi no heu dit res en tota l'estona. Ja heu vist que no passa res, que ningú us avalua, ni us critica,...

De sobte la Judit s'aixeca de la cadira i diu:

Judit: Va, jo si.

Anne Sophie: Molt bé Judit, va Manel, Miquel, Emma animeu-vos.

Èrica: Jo si que vull, jo vull tornar a fer-ho.

Anne Sophie: Ja Èrica, però m'agradaria que participés tothom, tu podràs actuar en el moment de canvi de personatges per millorar la situació.

Èrica: Ya, pero yo quiero salir.

Anne Sophie: Ja, però ara no.

Llavors s'animen a sortir el Manel i l'Emma.

SITUACIÓ 2: escenificació 1

Anne Sophie

Èrica

Anna

Fàtima

Adrià

Manel

Emma

Joana

Judit

Miquel

Anne Sophie: Bé nois, si us sembla bé, tornem a començar. Tranquil Manel, intenta entrar sense riure i amb calma aneu fent. Si?

Manel: Si, si.

Anne Sophie: Va doncs, som-hi.

SITUACIÓ 2: escenificació 2

Anne Sophie

Èrica

Anna

Fàtima

Adrià

Manel

Emma

Joana

Judit

Miquel

Anne Sophie: Nois a veure, tornem-hi. Intenteu pensar amb el diàleg que us he donat. Ara s'ha vist una situació molt correcta i sense cap tipus d'opressió. Judit has estat molt amable i no ho has de ser, recorda que li has de dir al Manel, un moment que ara truco a l'amo, llavors fer veure que parles amb l'amo, no pots dir-li al Manel que està al segon pis i apa. D'acord?

Judit: Es que no ho recordava, m'he liat.

Anne Sophie: No passa res, ho tornem a començar. Necessiteu mirar el paper una altra vegada?

Judit: Si, si.

Sortim fora de l'aula els 4 (Judit, Emma, Manel i Anne Sophie) i fem un cop d'ull al diàleg que els hi havia proporcionat per fer l'escena. Al cap d'uns minuts tornem a començar.

SITUACIÓ 2: escenificació 2

Anne Sophie

Èrica

Anna

Fàtima

Adrià

Manel

Emma

Joana

Judit

Miquel

Anne Sophie: Bueno nois, ara molt millor, però penso que encara és una situació que no es veu massa la discriminació o l'opressió. Us sembla bé tornar a començar, així els vostres companys podran fer-se una idea clara de la situació i podran pensar com millorar-la?

Manel, Judit i Emma: Val, si.

Anne Sophie: Necessiteu mirar el diàleg?

Manel, Judit i Emma: No.

Anne Sophie: Doncs som-hi, que això ja ho teniu.

SITUACIÓ 2: escenificació 3

Anne Sophie

Èrica

Anna

Fàtima

Adrià

Manel

Emma

Joana

Judit

Miquel

Anne Sophie: Canviaríeu alguna persona d'aquí?

Èrica: Los tres !

Fàtima: Al Manel.

Anne Sophie: Si ? A qui canviaríeu ?

Adrià: A l'Emma perquè ...

Anne Sophie: Val, no ens ho expliquis, fica-t'hi. Tu creus que canviant l'Emma la situació millorarà, no?

Adrià: Si.

Anne Sophie: Vale, doncs tornem-hi.

SITUACIÓ 2: escenificació 4

Anne Sophie

Èrica

Anna

Fàtima

Adrià

Manel

Emma

Joana

Judit

Miquel

Anne Sophie: A millorat la situació?

Grup classe: Si... No...

Fàtima: El Manel no l'ha escoltat a la Judit perquè li volia dir que...

L'Èrica intervé i talla la Fàtima.

Anne Sophie: Un moment, un moment Èrica.

Fàtima: Ell volia dir que ha marxat sense que la Judit li digui la planta.

Anne Sophie: O sigui tu creus que el Manel no està escoltant, que va al seu rotllo?

L'Èrica torna a intervenir tallant al Fàtima.

Fàtima: Jo crec que si.

Anne Sophie: Val, que podríem millorar la situació amb,... però ara el David...

L'Èrica intervé i em talla

Èrica: Pero el Manel está ciego o no?

Anne Sophie: Si, si és cec.

Èrica: Pues tiene que hacer de ciego, no? Porque, es que... (ho diu esverada i indignada).

Anne Sophie: Èrica, Èrica.

Adrià: Y que te de un porrazo a ti, no te jode.

Anne Sophie: Adrià ehmmm, creieu que la situació ha millorat amb l'Adrià?

Èrica: Si con Adrià si, pero con el Manel, no.

Anne Sophie: Ehmm, l'Emma era una opressora? Era una maltractadora entre cometes amb el treballador?

Èrica i Adrià: Si.

Anne Sophie: Per què?

Parlen els dos a la vegada.

Adrià: Porque si porque le ha dicho coge la puerta i vete.

Èrica: Perquè li ha dit la única feina que et puc donar, és la porta.

Anne Sophie: És la porta, val perfecte. De la situació que hem fet ara, algú més canviaria alguna cosa per què la situació millorès, o creieu que aquesta situació és la bona?

Èrica: Yo quiero hacer de ciega.

Fàtima: Yo creo que si. L'Adrià no li ha dit al Manel quina feina li ofereix, quina vol ell.

Anne Sophie: D'acord, però estem parlant de si aquesta situació és de maltractament...

Adrià: A mi me ha dicho: - Vengo a entregar el currículum. Entonces yo le he dicho vale, si tengo alguna cosa...

L'Èrica el talla.

Èrica: Pero tú, la teva frase quina és? (dirigint-se al Manel)

Manel: Vinc a entregar-li el currículum.

Anne Sophie: El currículum, si.

Èrica: Pero tienes que decir: - Hola, bon dia vinc a portar el currículum.

Anne Sophie: Bueno Èrica.

Adrià: Ja lo ha dicho!

Anne Sophie: Bueno, és igual això Èrica. La qüestió és mirar, si les persones que estan actuant, hi ha alguna..., algú veu que la Judit és opressora?

Responen tots diferents coses però no s'entén res.

Anne Sophie: Maltracten en algun moment al Manel en algo?

Adrià: No.

Èrica: Si, no le acompanya al segundo piso.

Anne Sophie: Doncs Èrica si tu creus que no està bé, doncs canvi.

SITUACIÓ 2: escenificació 5

Anne Sophie

Èrica

Anna

Fàtima

Adrià

Manel

Emma

Joana

Judit

Miquel

Anne Sophie: Vale, creieu que la situació ara és bona o ideal,... o hi ha alguna cosa que canviaríeu?

Fàtima: Así, así.

Anne Sophie: Per què Fàtima, què canviaries?

Fàtima: Que el Dani no li diu hola a ella.

Anne Sophie: Bueno Fàtima, però el Manel és la víctima Fàtima, ell no maltracta a ningú, no?

Fàtima: No.

Anne Sophie: Ell és la víctima, per tant no canviarem a la víctima, no? Hem de fer que la situació millori a partir de que, les persones que estan oprimint al Manel, actuïn d'una altra manera i llavors, que la situació deixi de ser d'opressió. Ara hem aconseguit que la situació no sigui d'opressió?

Èrica: Si, perquè yo le he acompanyado a la segunda planta.

Anne Sophie: Miquel, tu has vist tots els canvis? O veus que algú encara està oprimint al Manel, que l'està maltractant?

Miquel: Ha canviat.

Anne Sophie: Ha canviat, què ha canviat?

Miquel: Cap a bé.

Anne Sophie: Si, però que ha canviat cap a bé?

Es produeix un silenci durant uns segons, ningú diu res

Anne Sophie: Qui ha canviat?

Miquel: Les persones.

Anne Sophie: Però, quines persones de les que estan actuant han canviat? L'amo, la noia de l'entrada,...?

Miquel: La noia de l'entrada.

Anne Sophie: Què ha fet la noia de l'entrada?

Miquel: Ha trucat.

Anne Sophie: Ha trucat,...

Èrica: Como antes!

Anne Sophie: Shhh... i què més ha fet? Aquesta vegada quan ha trucat, com era el seu llenguatge?

Miquel: Parlant bé.

Anne Sophie: Parlant bé, abans què deia quan trucava a l'amo?

Es produeix un silenci

Anne Sophie: Què li deia a l'amo quan trucava?

Miquel: Que hi ha un senyor.

Anne Sophie: Que hi ha un cec aquí baix, no? Què li dic que pugi o no? I ara com ho ha dit l'Èrica?

Miquel: Acompanyaré al senyor.

Anne Sophie: Val, acompanyaré al senyor, no? A actuat d'una altra manera, no ha dit aquest cec que hi ha aquí a baix! Vale? Ha canviat el seu llenguatge? Què ha fet l'Èrica, ha sigut,...? El seu llenguatge corporal també ha canviat.

Fàtima: Ella estava nerviosa.

Anne Sophie: Vale, per què estava nerviosa?

Èrica: Impresionaba y impresionaba la situació ahí...

Anne Sophie: Un moment Èrica, que intervinguin els que ho han vist des de fora, vale. Que són els que ho han hagut de veure això, vale.

Fàtima: Como ha visto al Manel, que anava así, se ha quedat com sorpresa.

Anne Sophie: Sorpresa, emmm, el fet de que s'hagi aixecat, l'hagi acompanyat, és un llenguatge corporal que, què ens ha demostrat?

Èrica: Ajuda?

Anne Sophie: Ajuda, no? Les altres noies que estaven treballant, bé en aquest cas la Judit, en algun moment ens ha demostrat, Joana en algun moment ens ha mostrat que volia ajudar al Manel?

Joana: No, només l'Èrica l'ha acompanyat.

Anne Sophie: Vale, per tant com era la Judit? A part del seu llenguatge, heu vist que el seu cos ens mostrava que passava del cec i ja t'espavilaràs, si o no? Per tant que no tenia cap intenció d'ajudar-lo. Si o no?

Grup classe: Si.

Anne Sophie: Perfecte nois, per tant podem dir que hem millorat la situació?

Grup classe: Si.

Anne Sophie: Doncs ja hem acabat.